

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1873/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против туженог „Војвођанска банка“ АД из Новог Сада, ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 20400/20 од 20.11.2020. године, у седници већа одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Београду Гж 20400/20 од 20.11.2020. године и решење Другог основног суда у Београду П 1761/16 од 03.08.2020. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П 1761/16 од 03.08.2020. године одбачена је жалба тужиље изјављена против пресуде Другог основног суда у Београду П 1761/16 од 04.06.2016. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 20400/20 од 20.11.2020. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење. У другом ставу изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. и 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија основана.

Одредбом члана 420. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде у делу којим је одлучено о главној ствари.

У конкретном случају, пуномоћнику тужиље је покушана достава пресуде Другог основног суда у Београду П 1761/16 од 04.06.2016. године дана 26.07.2018.

године. При покушају доставе констатовано је да писмено није могуће уручити јер се прималац налази на путу до 24.08.2018. године и остављено је обавештење да пуномоћник тужиље судско писмено може преузети у року од 30 дана од дана достављања обавештења. Судско писмено са наведеном пресудом је стављено на огласну таблу суда дана 30.07.2018. године, а са ове табле је скинуто месец дана касније, односно 30.08.2018. године и пресуда је 17.09.2018. године оглашена правноснажном.

Пуномоћник тужиље је 30.05.2019. године поднео Другом основном суду у Београду захтев за достављање пресуде П 1761/16 од 04.06.2016. године и у захтеву навео да исту није уредно примио, пошто је био на годишњем одмору од 09.07.2018. године до 24.08.2018. године. Приложио је и потврду Адвокатске коморе Београда о томе да је пријавио да је у наведеном периоду био на одмору.

Пресуда са клаузулом правноснажности је пуномоћнику тужиље достављена 14.06.2019. године и он је против ове пресуде изјавио жалбу 25.06.2019. године. Апелациони суд у Београду је, решењем Гж 7782/19 од 30.10.2019. године, спис вратио на допуну првостепеном суду ради оцене да ли је достава пресуде била уредна и да ли има основа за укидање клаузуле правноснажности.

Међутим, првостепени суд је применом члана 378. став 1. ЗПП закључио да је жалба неблаговремена пошто је пуномоћник тужиље примио првостепену пресуду 30.08.2018. године, а жалбу против исте изјавио 25.06.2019. године, тако да нису испуњени услови за укидање клаузула којим је пресуда снабдевена, те да је жалба изјављена по истеку законског рока за подношење исте. Другостепени суд је потврдио наведено решење.

По оцени Врховног касационог суда, погрешан је закључак изнет у побијаној одлуци да је жалба изјављена против првостепене пресуде неблаговремена, јер у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 141. Закона о парничном поступку за достављање пресуде преко огласне табле, на начин како је то учињено.

Одредбама члана 141. Закона о парничном поступку, у 1. ставу, прописано је да ће се тужба, решење о платном налогу, пресуда, решење против ког је дозвољена посебна жалба и правни лек доставити лично странци, односно законском заступнику или пуномоћнику. У ставу 2. истог члана прописано је да ако се лице коме писмено мора лично да се достави не затекне тамо где достављање треба да се изврши, под условом да је адреса тачна, достављач ће да остави обавештење да писмено може да се преузме у суду у року од 30 дана од дана покушаног достављања. У том случају копија писмена се истиче и на огласној табли суда. У ставу 3. члана прописано је да се сматра да је, по протеклу рока из става 2. овог члана, достављање извршено.

С обзиром да је приликом доставе преписа првостепене пресуде (26.07.2018. године) констатовано да исту није могуће уручити пуномоћнику тужиље зато што се до 24.08.2018. године налази на путу (годишњем одмору) то није било места да се поступи по члану 141. став 2. Закона о парничном поступку и да се остави обавештење да се пресуда може преузети у суду у року од 30 дана од дана покушаног достављања, већ је

било неопходно да се поново покуша достава у време након истека годишњег одмора пуномоћника тужиље.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је нижестепена решења требало укинути и вратити на поновни поступак, а ради поступања по примедбама из овог решења и поновне оцене испуњености услова за укидање потврде правноснажности, а затим и благовремености жалбе.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 416. став 2. ЗПП.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић